

ای یار قدیم و ندیم دیرین ایامی که در بقعه مبارکه بشرف مثل فائز بودی در خاطر است و انس و الفتی که با تو داشتم در هر دم یاد آید حلاوت آن ایام از مذاق نرود و رائحه طیبیه آن گلشن هر دم مشام معطر نماید فی الحقیقه الطاف رب البریه در حق آن یار مهربان بنهایت رسیده زیرا از صغر سن ایام را بتنبه و تذکر گذراندی و چون برشد رسیدی انوار صبح صادق از افق مشرق مشاهده فرمودی و از پرتو شمس حقیقت بهره و نصیب یافتی سالک طریق مستقیم بودی و غریق بحر الطاف رب کریم گشتی زبان بیرهان گشودی و دلائل لائحه و حجج قاطعه بر ظهور جمال موعود اقامه فرمودی رساله استدلالیه نگاشتی و در جمیع ممالک عالم انتشار دادی تحمّل مشقّات عظیمه کردی و صدمات شدید خورده حتی بشماتت اقربا مبتلا شدی و ملامت اعدا شنیدی با وجود این در نهایت ثبوت و رسوخ و فما اخذتک لومة لائم فی امر ربک و لا منعتک خشية الملوك و لا وضوء المملوك بل ثبت علی الميثاق و تبرّك من اهل التفاق و تجنّبت اولی النعاق حباً بنیر الآفاق و انجذاباً الی ملکوت الاشراق فهنئاً لک هذا الکأس الدّهاق المتدفقة بصهباء الطاف ربک لاهل الوفاق

ربّ و رجائی و غایه موئلی و منائی هذا عبدک الذی اخلص وجهه لوجهک الکریم و آمن بالنّبأ العظیم و رتل آیاتک بین العالمین و دعی الی التّور المبین و هدی الی الصّراط المستقیم و اقام الدّلیل و اروی الغلیل و شفّی کلّ علیل یرجو الغفران فی جوار رحمتک و یشتاق مشاهدۀ انوارک ربّ اجعل عبدک هذا آية موهبتک بین الوری و علماً يتموّج علی صروح المجد باریاح موهبتک العظمی و طیراً مرفرفاً فی جوّ السّماء و نجماً بازغاً فی افق الهدی انک انت الکریم انک انت العظیم انک انت الرّحمن الرّحیم